

Julia Kapornjai

UTICAJNE SFERE

NELINEARNO

Kao trnci u glavi nakon
neprospavane noći
zakačene su dnevne
obaveze / zvezde

Pomalja se i alegorija
božićnog drvceta
omotanog lampicama
koje ne daju svetlo
jer nisu pripojene na izvor
ili su s vremenom istrošene

Naknadno saznanje o
(propuštenim mogućnostima)
preskočenim međuspratovima
umetničke galerije *Accademio*
usklađuje celu kompoziciju

Opire se udarima vetra i
slobodno zakoračuje u dan

OPUŠTENO

Prepuštaš se toku
Koji nosi
Ili razbija
Iza prvog skretanja

Znaš da je vrelo reči
Negde tu
U jeziku
Ali bahato
Zaboravljaš
Da mapiraš

I šta? Ništa
Povlači se u sebe

Spremno da metastazira
Ispremešta planove
Obezvredi trud i
Uloženo vreme

Samosvojno
Ljubavno
Svaki put najlepše
Tvoje kopile

SABORNOST

Reč
istog značenja
kao sa grčkog
katholikismos

Kod Brodskog pak
tumačenje jevrejskog
ne-otpora zbijanjem i
strpljivim čekanjem
da sve to prohuji

Biva prisvojena kao vrhunski princip
ili prezrena
zbog mirisa stada

ŠTA OSTAJE

U poslednje vreme
češće čitam eseje
množe se knjige na
policij kraj uzglavlja

ne podvlačim
ključne rečenice
knjiga pozajmljenih
s raznih strana

samo detalji
 ostaju upamćeni
 a čitave epohe
 nestabilne
 kao jugoslovenska
 istorija regiona

Jedino izvesna je
 pučina reči i misli
 na njoj brodolomnička
 daska a na dasci
 moja senka i ja

STRAH OD PROMENE

Ne znam zbog čega držim za ruku
 Strahove kao mrtvog muža
 Kao sitnu decu
 To davno ocvalo cveće u vazii
 Na udaljenoj polici
 S koje ne brišem prašinu
 Zaboravila sam danas
 Da odem i zaključam vrata
 Negde je lila kiša
 Spuštala se strmoglavce
 U pustinju
 Gledali smo je kroz prozor
 Ekрана
 Opet smo bili jedno i nije bilo
 Dosadno ni sračunato
 Lišavanje od života već
 Umirujuća promena
 Kao što se podigne talog i
 Tečnost zamuti
 U providnoj posudi
 Kad se protrese